

سه شنبه ۱۸ اپریل ۲۰۱۷

ناتور رحمانی

دنیای نور کجاست ؟

همه چیز شب ، همه شب

همه جا شب

شب پشت پلک چشمان من

کمین کرده

شب و سیاهی مستدام

من را به فردا بی باور می سازد

وبه انبار تفکر مثبت من

باروت می ریزد

شب حرفی ، پیامی

پرای من ندارد

در لحظه های مرگبار تنهایی

من در خیال ازدحام مردم

گم می شوم

شهر خالی از خوشبختی

و شب در کوچه ها تن می ساید

سیاهی سرمه بی چسپناک

از هر دیواری بالا می رود

دنیای نور کجاست ؟

